هذا کتاب اسرار قاسمی

در علم کیمیا

و باید دانست کہ چون بردن بہ
نسخہائی کہ در فصل کیمیا و سیمیا و ریمیا
مرقوم است بغیر دانش اشکال حروف کہ مصنف
ایجاد آن کردہ از قبیل مشکلاتست کہ حل آن
بدون آوردن نظر در اصوب نمی بنابراین نظر
بہ تسہیل این شکل و فہم عوام

در ریمیا

و سیمیا

حل رموز اترا بحروف ہندسہ نمودہ
و بالای ہر یک از آن اشکال عدد ہندسہ را
درج نمودہ کہ عامل در وقت استخراج آنہا از روی
حروف مجمی دریافت نمودہ و نظر بر آن صفحہ مراد مطلب
منظور خواہد اللہم اغفر لبانی و لسامعی
الواقرہ و لجمیع المومنین المومنات بجاہ

و ہیمیا

و لیمیا

محمد و آلہ الطاہرین

در علم کیمیا و سیمیا یا فتاح و لیمیا و ریمیا و هیمیا

هذا کتاب اسرار قاسمی
من تالیفات جناب ملا حسین
الکاشفی قدس سره

بسم الله الرحمن الرحیم

باسم سبحانه و تعالی حضرت قاسم المعلیات و عالم السر و الخفیات لدی الحمد فی الغدوات و العشیات
بعون عنایت بی نهایت حبیب کارم الترتیب خود را صلوات الله و سلامه علیه علی عترته
المقربین لدیه کسوت صفوت پوشانید و بر منصهٔ علوم جلوهٔ جمال راز دانی فرموده که و
یعلمهم الله الکتاب و الحکمه و چون بر زبان معجز نشان در طلب جهان دانش دعا ضراعت انمای
آرزنا الاشیاء کما هی جاری داشته تاکید اجابت را باینکلمات معالی سمات تلقین فرموده که
و قل رب زدنی علما و از اینجا معلوم میشود که در خزائن قدرت جوهر شریفتر از علم و نفیس
تر از دانش نیست و سزاوار و الذین اوتوا العلم درجات مؤکد این صورت و مؤید این معنی است
حضرت ولایت ربانیت مظهر عجائب و مظهر غرائب فارس عرصهٔ هاروتی و مدرس مدرسهٔ
سلونی مطلع انوار الرضا علی المرتضی علی محمد و اهل بیته جلا اهل الصلوة و کرائم التحیات
در فضیلت علم و شرف علم میفرماید شعر ما الفخر الا لاهل العلم انهم : علی الهدی لمن
استهدی ادلاء نظم علم بود زندگی جان دل : علم دهد تا زکی ابد کل : علم نسیم

چون جان بود : دایمہ روضۂ رضوان بود : روشنی دیدۂ امید اوست : واسطۂ رحمت جاوید اوست : هرکه ببر چشمۂ دانش رسید : آب حیات ابدی را چشید : و بقسمت اولی انواع علوم و اصناف ان دو قسمت جلیہ و خفیہ جلیہ انست که بسمت اشتهار یافته اکثر علماء بر قواعد و قوانین ان مطلع میشوند و احاطۂ دقائق کلیات و جزئیات ان مینمایند و خفیہ انکه در زوایای اخفاء مانده هرکس را وقوف بر حقایق اسرار و ببدایع آثار ان میسر نشود و ببر یاضت تمام و مجاهدت لاکلام اطلاع بر فانون استخراج خبایا واسطۂ استنباط خفایای ان دست ندهد و از جملۂ خفیات علوم محتجبہ خمسه است که از حروف و اهل اسما اظهار بوجهی که حکمای یونان وضع فرموده اند نکته کلیه سر مستفاد میگردد و بزبان اشارت دو حرف بیکدیگر نام هریک بعد از حروف مبادی بفاصح اللغات بنا مینماید با اینکه اینعلم دریائیست مشتمل بر اصداف غرائب و هر صدف مطوی بر جواهر غرائب و در حرف اخر از هر بحر بهمان لغت ندای طرب با سماع ارباب طلب میرساند مصرع عاشقی گو بشنود او از دل

اول انها علم صناعت اکسیر است ان علمی است بتبدیل قوی اجسام معدنیہ بعضی بعضی تا حاصل شود ذهب و فضه از نباتی فلزات و انرا کیمیا خوانند و دوم اینعلم کتب و تصانیف بسیار است چون سبعه و سبعین و نجم جمالی و شمس و شمسیه و الذهب و مکتب و رسائل جلدکی و محریطی و میزان و اشعار خالد طغرائی حضرت مولوی سلطان ولد و ابن عمویه و امثال ان

دویم علم طلسمات ان علمی است که بتدا نسته میشود کیفیات تمزیج قوی فاعلۂ غالبه بمنفعله ساقطه تا اصلی غریب از ان حادث گردد و انرا الهیا گویند دویم علم تصانیف بسیار است چون صحف هرمس الهرامسه و حل المشکلات و طلسمات ارسطاطالیس و بلیناس و تماثیل ابو بکر بن وحشیه و مانند ان

سیوم علم استخراج دانستن معرفت احوال سبعه سیاره است از حیثیت تصرفاتشان که نواعی علوی اند در

قوابل صفلی و دعوات و خواتم و بخورات ایشان و تسخیر روحانیات و عزائم جنیان و معرفت اقداح و منادل
و مثل آن و اینعلم متعلق باشد بهیمیا و از کتب مخزنه شامل این سر مکتوم و در رسائل هلالیه بیان قواعد
آن مستقل است چهارم علم خیالات و آن علمی است که بدان تصرف در خیالات میکند و تفتیش
احداث مثالات خیالیه است و اظهار در خارج وجود نیابت و اینعلم به سیمیا مشهور است و در او
مؤلفات حکمای قدیم بسیار است چون نوابس فلاطون و مختصر جالینوس و عشر مقالات و خواص
کتب بلیناس و پنجم علم شعبدات و آن دانستن قوی جواهر خسیسه است و ترکیب آن بیکدیگر از آن
قوی حادث گردد که از آن قوت فعلی مقرر بغرایب صور دیاید و اینعلم را بسیمیا نام نهاده اند و ضوابط
آن در رسائل خضر شاه مهمانی و حسادو کول اینعلم را مذکور است و کتاب سحر العیون ابی عبدالله المغربی
که بکتاب ابن الحلاج مشهور شده مشتمل بر علم سیمیا و در رسائل عیون الحقائق و ایضاح الفرائق
نیز از مؤلفات حکیم ابو القاسم اصل السماوی فنین الخزین را جامع است و کتاب حل المشکلات که حاوی بر
علم لیمیا و کتاب ستر المکنوم که علم بهیمیا را شامل و رسالهٔ جلدیکه که علم کیمیا را مستقل است و این کتب
علوم خمسه را حکیم دنبلی شیخ شهاب الدین از لغت یونانی بعربی ترجمه نموده و بعضی کلمات را بخط طلسمات نوشته و فائدهٔ آن بکسی میرسد که بلغات عربیه و اصطلاحات ادبیه علوم
متنوعه و خطوط غریبه واقف نباشد بی تعلیم اوستاد ماهر تلقین معلم کامل و وصول بدان مقصد اقصی
محال است و نزول آن مرصد آسمانی بحر دوهم و خیال ربانی بحر غم کسی بخانهٔ نرسید: تا خون نشود
دلی بکامی نرسید: از گلشن حکمت و گلستان هنر: بوئی که دماغ را معطر سازد نرسید پس بنابر
عموم فوائد و شمول عوائد آن پنج کتاب که لب الباب و مقبول اولی الالباب است شامل بیمثال لازم
الامتثال غایة الجناب سیادة مآب نقابت انتساب جلال المحشم والدولة فخیم الدین والمدبر سپهر
ارای گاه خسروی امیر سید قاسم لازال مؤیدا بالتقبل المقدس و مخصوصا من فیضان فضله بالکرامة

الانیسه سمت صدق یافت که ابن بغوچ حقیر حسین بن علی الواعظ الکاشفی ایده الله تعالی باللطف الخفی الکتاب خمسه زاکه هریک مجتمعه گلشنی است مشتمل برگلهای تازه و مخزنیست محتوی بر نقود و جواهر بی اندازه بلغت فارسی ترجمه کند و در هر زاویه که خاسته باشد و کم من خبا فی الزوایا بر طبق توضیح نهاده نوعی سازد که هریکی از طالبان صادق و محرمان اسرار و دقایق بقدر استعداد و استحقاق خود از ان فائده تواند گرفت مصرع اندر خود هر کسی ناجای و پس ان امر مطاع را بمحاوره تمام اطاعت نموده بترجمه کتب مذکور اشتغال رفت و قواعد علومی را که هر پنج کتاب بران اشتمال دارد باشاره بر چه که از کتب دیگر هم دران پنج فن بنظر رسیده بود بانها انضمام داده بر نمطی خاص بعبارت روشن براد نموده و بعضی الفاظ که تصریح بدان مقتضای حکمت نبود بعلم خاصه رموم گشت مصرع نانا محرم دور بود از حریم و اینرساله را که باسرار قاسمی متی گشته بر پنج مقصد مبنی ساخت و هر مقصدی مشتمل بر چند اصل و خاتمه و هر اصلی مطوی بر چند فصل فصل و من الله التوفیق مقصد اول در علم سیمیا و کلیات ان بر چهار قسم است یعنی چهار اصل و خاتمه اشتمال دارد اصل بنا بدانست که اصل هر اصلی مادر این علم سه چیز است عظام و مواد و مدد و مدار اعمال بنا بر این اصول ثلثه است و بیان هریک از اینها در فصلی مذکور میگردد فصل اول در استخوانهای ان عبارتست از سه استخوان ه ا ه و خواتیم ثلثه و اسماء ثلثه متعلقه و منسوبان و کیفیت حصول ان بر این منوال است که بگیرند باسم الله تعالی و بگذرند و حمسه ه ا ه را بیست و چهار روز بر باضت و مداومت نمایند و از دار فلفل مجوس ساخته طعم از جهت التوین خورانند و بجای اب کلاب بخوشبو تواشامانند و در روز بیست و پنجم کارد تیزی که از نحاس احمر باشد ساخته باشند بستانند و این اسم اعظم را بقلم طلسمات بر این وجه که مسطور است

۱۱۸۶۱۰ و ۵ ۱۱۸۱۱۶ و ۱۱ ح ۱۱ ۱۱ ۶ و ۱۸۱

دم

این صورت طلسم بهتر و درست است

ل ل ا د ر ه ا ۱ ۸ ۱ ۱ ۱ ۱ ۶ ۱ ۱ ح و ۱ ۱ ۱ ۱ ۶ و ۱ ۹ ۸ ۱ دم

و در نسخهٔ دیگر چنین دیده شده

ا ا و ا ک ا ن ا و ل ل ه ا ۱ ۱ ۱ ۶ و ۱ ۱ ح و ۱ ۱ ۱ ۶ و ا ک ل ل و ۱ م

و در نسخهٔ دیگر طلسم ۱ باین نهج دیده شد

ل ۹ ۶ ل ا ه ۱ ۵ ۸ ۱ ۱ ۱ ۶ ۱ ۱ ح ل ۱ ۱ ۹ ۹ ۶ ۱ ۱ ک ا ل و ۹

اعینونی ایدا برآن کار دشوار نویسد و این وقتی باید که قریحه متصل باشد بخداوند طالع این کس که حامل است و اگر طالع او معلوم نباشد طالع مسئله بگیرد و قرار بصاحب این طالع مرقوم باید پس او را باید آن کار در ذبح کند بر لوحی از رصاص و ملاحظه تمام باید نمود که بقطره از خون او بر زمین نریزد و نجکد که تمام عمل بفساد باید پس سر شتر از تن جدا کند و دلش از رهان و کف بیرون آورد و ... او را ان مفرق قطع کند و اطراف باز و او را گیرد و سه تره که الحول بر نهاد بنوشت بان نعم نماید و آن قلب و اطراف انجم و بر نهاد بر آن او را در نطفی پاک محفوظ سازد و در حفظ آن مبالغه فضلات پاک کرده و در بیان اندازد و با قرص معتدل بخته سازد و کوشت و شوربا او را بتمامی تناول نماید و البته جهد نماید تا استخوانهای او شکسته و خایده نشود و ضایع نکند و بقطعه از آن غائب نشود پس جمیع استخوان از آن گیرد و آن را در طاس ابا نداز د و با خیاط تمام در یکدیگر بیاستخوان بزرگ بیند بر سر آب مادینه و یکی دیگر در وسط آب قرار گرفته و یکی دیگر بته آب سوی کرده این سه استخوان را بر او زاد و نشان کند که مدار عمل بر اینها است و باقی استخوان دیزهار را با آن سر بال و دل و پر که نگاه داشته بود ضم کند و در ظرف آبگینه مطین بطین الحکمه با قرص بسوزد تا خاکستر گردد و آن را مادام الأول خواند و در ظرفی پاکیزه باید نگاهداشت تا وقت عمل و عمل آن در فصل سه نهاد مذکور خواهد شد و در این فصل اعمال عظام ثلثه نوشته میشود در سه فصل و حل

اول بدانکه استخوان که در تنک آب سوب کرده طبع تراب دارد و وزار و خاتمیکه هست که انرا شمعون خوانند عمل او بر معدنیات و نباتات است و انچه تعلق بکوه و صحرا دارد و او را خاتم الطاعه گویند و او را اسپهل بجاعزیت است در علم تسخیر چون اسپهی دارد که در وقت عمل بدان تکلم باید نمود و ان نیز را عهد قسم است در تسخیر ان پس ان خاتم را بر ان عظم باید نوشت باسم وخاتمیت و ان بر این وجه سنگ کشیده وقت عمل بلاجورد باید نوشت و اسم او اینست عَلَهَا کَطُطَنِیْشَا و چون کسی خواهد که عمل کند بر استخوان و هر اینه عمل او در ارضیات خواهد بود بستاند انچه خواهد از معدنیات یا اسمولات ازان مثل لحاسه بزرگ از مس یا فلزی دیگر و ان استخوان را کخاتم و اسم روحانیت او بر ان مکتوب بر بالای هفده از صاحبوم یا البل و خداوند ساعت که عمل بدان واقع میشود استمداد نموده نام اشانرا برد و با انچه که شمعون قسم ان عظم است متکلم شود و بیاورد دیگر بخواهد پس بگوید یا شمعون خذ علی هذا العیون انظار سرا انکه حاضر باشد از نظر حاضران غائب شود و بر وجهیکه حاضران مطلق او را نبینند تا وقتیکه استخوان بر داشته شود و از تکلم بدان اسم خاموش گردد و این عمل نمونه ایست که بجهة مثال اورده شد و بدین استخوان در جمیع اجزاء ارضی و جبال و معادن و گیاهها بیان برهر وجه که خواهند صرف توان کرد بعون الله تعالی و توفیقه وصال دیگر ان عظم که در وسط اب بود بر طبع هوا ست و اسم روحانیت او زبتون ست و او را خاتمیت بر اینمنوال که نوشته شد و اسم او اینست لو سُطُحْطِهَنِیْشَا و عمل این عظم در هوا یا قست و در طهو و است و در ابر و برق و رعد و باران و برف و امثال ان و این عمل اینها یاست و برای مثال اکمل بیاوریم چون کسیخواهد که چنان خوانماید که باسمان بالا میرود دیگر استخوان مذکور را بعد از کتابت خاتم و اسم روحانیت بزان و اسم قسم را چمل و نر بار بخواند و از دست خود چیزی مانند

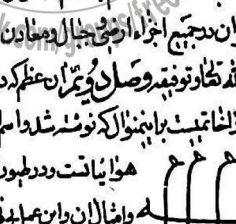

رسن چوب امثال ان برهوا انکند و تا مدت روز و شب ساعت هر روز گوید یا ازیمون حذ علی العیون و گوید تم اینک بنگرید حضار انحمل چنان بینند که او یا الامیر و یا انکه خود در میان قوم نخفته نشسته باشد و هرازگاه او متعجب و متحیر ماند تصرف دیا شعل از خیر حسب شمار بیرنست و حصل سیمیران استخوان که بر سر ابالعلم طبع نادر دارد و اسم روحانیت و سلیمون و خاتم او بدین نمط و اسم قسم او اینست کیفیتها هو بیتا ملی ملی و عمل در دنا ریا تست که هر نوع که خواهد تصرف تواند کرد مثلا اگر خواهد که چنان قرار یابد که اتش عظیم برافروخته است و او در میان نشسته و با اتش بازی میکند بگیرد عظم مذکور و لوح اسم روحانیت و خاتم او و نویسد جمل و دنا را سم قسم او بخواند مصاحب روز و شب از و خلاوند ساعت را یاد کند و گوید یا سیمون حذ علی العیون مردم را اتش و نظر اید گوید تم در اتش بمن نگرید هم او را در اتش بینند و حال انکه او با اهل ایشان نشسته باشد و مثل این عمل در نا ریات بسیار است و العاقل یکفیه الاشارة نکتة باید دانست که این سر روحانیت که ملکوت شد فایض از و روحانیت نیز اعظم اند و تسلط ایشان در جمیع اعمال سیما و شعابذ تصرف در خیالات تلبیس بر یسون نزد علمای این فن ثابت شده هریک از این روحانیت مقدم جماعتی اند از ارواح که ان جمع همه مطیع این اسم روحانیتند هر گه خاطب صدا و مستکبر بر این اسما او را حذ و اتباع پدید اینکه در هر چیز غرایب مدارد نمایند معاونت کند شرط کلی معرفت اصحاب یا نام او یا ب ساعات است بعضی از معاریب ارباب فصول سنه با نیز اخلاط داده اند در خاتم اینها بدانستن اینجا خواهد شد فصل دیگر در رمادیات و ان نیز سه نوع است رماد اول و در فصل سابق شمه از انصوص تحریر رفت و رماد ثانی فوان رماد ☵ ☵ ♑ و صوت عمل بران وجه باشد که افراخ ☵ ♑ را از اشیانه او برداری بدانمقدار که باشد در اغلب چنان دهیا شد یا کمتر از انرا شب پنجشنبه اول یا اخر ماه ربیع الاول بوقتیکه زحل در ثلث عطارد باشد ذخیره جدید یا ندزند در غرار ربیع الاول نیز میشاید یا قاعل در این

ماه اتم و اکمل است والبتہ در پنجشنبہ اول یا اخر ماہ باید بوقت تثلیث زحل عطارد و بهنگام برد آثار
ایشان از اشیانہ هفت نوبت بر اسماء باید خواند ظَهِيرَهُ ظَهِيرَهُ فَفَعَلَيْشِ نَفَعَلَيْشِ اَنْدَنْ يُوشِ
ابد یوش اردوش ماروش صهیوش والیش هادوش مبهوش الوغاث بیغاث طلیوث
شلیوث اَجِبْ یا بطروش بطیموخ طیموخ قدّاش قُدُّوسٌ سُبُّوحٌ رَبُّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّوحِ
اَجِيبُوا اَيَّتُهَا الْاَرْوَاحُ الشَّمْسِيَّةُ النُّورَانِيَّةُ وَاَضْلُوا اَمْرَ كَذَا بِهٰذَا الْاِسْمِ الْعَظِيمِ بِالسَّلَامِ شاع
بطا بلاط خنیل هشهس هسس سلیع لعم هاهادوش توکل ناهش یعبوده تبله بتکفال
و بعد از خواندن ان اوفاق را بر بازو باید داشت و بوقت مذکوره در بر سر اخضر باید افکند و مشغول شود
الوان مدفن باید کرد اگر اوفاق چهار اند در سر چهار راه و اگر سه اند در سر سه راه و اگر دو اند بر مرد و
راه و در یکی عمل نیست و اولی انست که چهار باشند چون دفن کنند هفت شبانه روز مواظبت باید
نمود تا کسے بران مطلع نشود تا جانور بوے ایشان قصد بن نکند و در شب هشتم در وقتیکه مردم
در خواب باشند او را از گور بیرون آرند و بر سر ایشان ظروف پر بران رود و دنانیر از ایشان بیابند و بے در رود و ورق
و یکے از ایشان استد نار نموده بر اسماء مذکوره را هفت بار بخواند بر ایشان دمد و بر بران رود و در انا ے
انگند تا مر ایشان را گوشت و پوست استخوان بپوسانند تا ما کسر شوند پس او را محفوظ سازد ذکر رمّا
نافع است **اَمّا رماد ثالث** در خاصیت زماد اول و ثانی بیشتر است ذان رماد را الزاج
کبریت و این رماد باید که یکرنگ باشد بیا میزند و نقطه از لونے دیگر یا او نباشد و طعم و اب او باید که مر و چه حکمت باشد اما طعم او چنانست که از ذان گذاشته است و
یکسیر بگیرد و بمقدار خمس زن او در و نغن زیت استوا ضافه کند هر روز اد رهاون بکوبد نرم نرمک
تا با یکدیگر ممزج گردند چون حرهم پس او را بسه قسم منقسم سازد و در هر شبانه روز نهم یک قسم بوے
خورانند و اب او خمر انگوریے باشد مخلوط بدهن بیت مذکور و بعد از سه شبانه روز نکه بر اینوجه

تطهیر تسعیر کرده باشد او را در درون دیگ سفالین نو نگ کرده که نو باشد و هنوز در رنجیره نخسته باشند و در زیر و بالای آتش نکرده بکارد پولاد ابدار که بغایت تیز باشد پنج نموده بر وجهیکه خون او برهیچوجه در خارج نریزد پس دل او را بیرون آورد از جسد او و بشکافد هفت ذرا از شجره خروع در درون آن دل نهد و شکاف را بر ریسمان پنبه بگ محکم بدوزد تا آن جوف از خون بیرون نماند پس در دیگ افکنده بعد از انکه تمام اوزا با خون در دیگ نهاده باشد در دو بلنبایی بر روی دیزد و عمل این در دو برا نوجه است که بگیرد بیست و یکدانه از حب الخروع و از اوزن نماید بهمان وزن خولنجان مصر حاضر کند و هر یکرا جدا جدا بکوبد و غایت نرمی بیزد بحریر سنک چشم تا چون غبار بیخته شود انگه باهم بیامیزد و این ذرور دو ران دیگ باشد تا با خون و سایر اخلاط که در دیگست امیخته شود و سر دیگرا محکم کنند انگه تنوری کرم سازد و ان دیگرا که قبل از این مطین ساخته باشد و خشک کرده باشد در ان تنور نهاده چون او را بر خاکستر کند باید که مقدار یک شبر خاکستر بالای دیگ باشد پس بکست آتش در این تنور بسوزد تا هر چیز در دیگست محترق گردد و دیگ شبانه روز در ها کند پس دیگ را بیرون آورد و دل سوخته را فرا گیرد و جوهری که در وی بوده بنگرد هر چیز سوخته باشد باز در دیگ اندازد و انچه نسوخته باشد بکو نکه دارد که همه اخفا بکار اید تنبیه رمادیکه در دیگست بیرون آرد و محافظت نماید که بر او عملهایی کلی متوان کرد و انرا رماد ثالث کویند و خاصیت هر رمادی کو در وصلی او رده میشود **وصل اول** در خاصیت رماد وان انقلاب ☿ ♃ ♄ ♂ ☉ است از صورتی بصورتی و اصل در اینعمل بخور است و ساختن ان بخور چنان باشد که بگیرند حب الخروع و حبا الاس و حبا الورد و حب برنج از هر یک ربعی جدا جدا هر یکرا نرم بکوبند تا چون غبار شود پس بزنند و باهم برامیزند و بزون مجموع رمادا مذکور اضافه نموده بدهند با اجماعه عجین کنند انکاه از وی حبوب سازند هر حبتی دو دانک و بر ان

بنجر محافظت نماید و چون خواهند که عمل کنند مادهٔ مذکور را بدن انسان و کلاب حمل سازد و بر هر
ورق باشد بنویسد اسمی از اسمای ثلاثه که مختص است بدان مفرد نه مرکب بهیچ حرف نویسند
بقلم داود و علامهٔ خاتم نیز بر قرص زنند برهمان وجه که مذکور شد اسمای مختص هر یک بخواند
و انور قرابدست گرفته ابتدا نزد احاضر کنند و بدست دهند یکی از جوب بخور را بر آتش
نهند در زیر خامهٔ او وگویند کن الطیر فلانی او الحیوان الفلانی فانه یکون شکل مسئله بقدرة
الله تعالی و در همچو رسالهٔ بیان بقلم داود نبی علیه السلام انکه این فقیر صورت آن قلم را پیدا کرده اسماء
ثلثه را بحرف مفرده اینجا ثبت کرده تا عامل در اشنای عمل فرو نماند اما شمعون برابنوجه نویسند
سین الف نون ۱۵۰ میم ۴۰ عین ۷۰ اما اسم رئیون برابنوجه نویسند ر
نون ۵۰ یی ۱۰ ع ۷۰ اما اسم سیمون کم کی ۲۰ میم ۴۰ و واضع این قلم حضرت داود علی
نبینا و علیه السلام بوده شمعون سین ۶۰ میم ۴۰ عین ۷۰ رئیون کی ۲۰ یی ۱۰ ع ۷۰
و سیمون سین ۶۰ یی ۱۰ م ۴۰ و وصل وقر در خاصیت رمانهای دو
براو عمل بسیار است و فقرکه مدد سازند و آن در فصل ثالث گفته خواهد شد و انکه مدد
سازند از او عمل اخفا حاصل بشود و کیفیت این عمل چنان است که از گرد هفت عدد حب خروع با
لوبیا و درخون سوسیاه بهیچ سیاه بیاغازد هفت شبانه روز بعد ازان بیرون اردو هفت
روز دیگر درخون گربهٔ سیاه بپرورش دهد بعد ازان دفن کند در خانهٔ که کربار مادهٔ مذکور نباشد
باشد بدین خون اخر تر کرده و این اقدام اندک وقتی برو بدشناخته پدید اردو تخم او برسد پس
هم لوبیا هفت از اباد اهای خروع کند و انیشه صافی در برابر او روبخود بدارد و یک بکدانه در زیر زبان
میگیرد و در انیشه مینگرد تا وقتی که شخص خود را در انیشه بیند ان حب را نگاهدارد و باقی را بیفکند
کربا ان هیچ کار نیست پس هر گاه که خواهد که پری او را بیند ان حب را در زیر زبان گیرد و هر چه خواهد

رود که هیچ کس او را نه بیند بقدرة الله تعالی **وصل سوم** در خاصیت زیاد ثالثه
ان بداند که مزاد سازند جهت احتفا بکار اید بدان چه درست که از ان دل سوخته بیرون اید
هفت روز در میان زیاد پرورش دهد پس بیرون اورد و هر گاه که خواهد در دهان نهد و
اسماء مذکوره طی [illegible] اند و قدری از این زیاد بر گریبان جامه خود ریزد و مقداری در استین
افشاند هر جا که خو[illegible] رود مطلقا نظر کسی در نیاید با فی خواص او در فصل مزاد گفته خواهد
شد **فصل سیم** در مزاد بحقیقت مزاد همان زیاد است که با چیزی مخلوط میسازند و بدان
کتابت میکنند خاصیتی بدان ثابت منفرع میشود و مزاد سه نوعست مزاد اول که از زیاد اول
سازند و مزاد ثانی که از زیاد ثانی حاصل کنند و مادهٔ مزاد ثالث زیاد ثالث است و خواص
ستر زیاد در سر فصل ذکر کنیم **وصل اول** در خاصیت مزاد اول قبل از این در
وصل اول فصل ثانی بیکی از خواص او در اقلاب نفوس مذکور شد بر سبیل اجمال پس اگر
بتفصیل خواهد مثلا اگر [illegible] را خواهد که طرح کرداند زیاد مذکور را بخواند
فصاد مخلوط سازد و بدین نسق مذکور در اسمی که وطبع هوا است عمل کند بر وزنی که خواهد کتابت
فرماید بدین نسق کسی دهد و [illegible] معلوم نخواند بواب و بخبر نباشد با سماء مخصر بروحانیان و متکلم
شود و گوید که حاصل این اسماء آنست که فلانست در عین ناظران طرفة العین از آن گردان که بعدت الطی انچه
نام برده باشد از نوع جبر [illegible] شود و شرط کلی آنست که بر انور و تا این شکال مسطور بنویسد هیچ

هذه [illegible]

[illegible] نوع دیگر اگر [illegible] را خواهد که
[illegible] کرداند زیاد مذکور را بدانسانی حل کند بروزنی بنویسد همان اسم
ثانی را بکیفیت مذکوره و این شکل نیز ثبت کند [illegible]

م ما مه ملله هره هلله مه مه ک ملله ملله ع ویتجید
وتکلم باسما مختصه وفلان زاد رچشم هرکه او را بیند فلان گردانید برهمین نهج است که مذکور
شد وبقدرت ربانی اخیر ناامیرده همان شود وان شکل غافل نشود که از ابلیت بتوان فلفطیر
گویند بهیچ بار وملاکار واز پیش برنداکار وَصل ثانی درمذاد دوم وان رماد
ثانی باشد ممزوج ومحلول بدم ☿ ♃ ♂ ☉ ♀ ♄ ☽ وخواص این بسیار است واز
جمله پنج خاصیت اینجا مسطور میگردد وظهور هر خاصیتی موقوف بر فلفطیر است بنوعی که بر
ان مذاد نوشته شود بقلم طبع خاصیت اوّل اگر بدین مذاد فلفطیر وداشت
یکشنبه بر طشتی از نحاس نویسند وآنرا بر آب سازد وسه ورق از درخت لاولاد در آب اندازند
ان طشت را بر آتش دان نهند وآتش نرم نرم در زیر آن برافروزند تا گرم شود پس فرد وتار سند و
بتاجی از همان درخت آنرا بحریر پاک نمایند وباسمائی ظاهر که در اول فصل ثانی مذکور شد تکلم
کردند آنرا وازی دلپذیر وصوتی احسن وصدای روح بخش از آن ظاهر شود اگر تفتیشی کنند همان
تفتیش بسمع رسد اگر چیزی بخواهند همان چیز مشتمل واگر ندهند بکنند همان نوع صوتی پدید
آید ودر گوهر شاه نیز همین معنی جوگرد وفلفطیر او اینست ملله ع ع
لمله خاصیت دوم چون خواهد که طیران کند از مکانی بمکانی فلفطیر این
عمل را بمذاد مذکور بنویسد بر تخته که از پوست تماسح ساخته باشد از دست راست در چشم کند
دست او را مس نکند از چوبی زاد قضیب بدست گیرد وباسمائی ظاهر متکلم کند متوجه شود بمکانی
که مطلوب کند در وقت وساعت بدان مجاز رسد بنوعی که هیچ مرغ در طیران بدین مقدار زمان نتواند
رسید فلفطیر او اینست مه مه مه خاصیت سیم اگر فلفطیر این عمل
همین مذاد مذکور بر عودی بزند نه بلکه طول او مقدار شبری باشد بنویسد او را در موضع عرس

کند مثل درختے و بوقت غرس اسماء مذکورہ را بخواند کہ بدان موضع رسد عرد بی بیند
ایستادہ و از دہانے بدست گرفتہ کہ اثر از دہن او بیرون میاید از اصوت بترسد و از مقام
بگریزد و فلقطیرش اینست ھج مح مح لا لو مر مح
خاصیت چہارم اگر کسے در شب جمعہ بدین مداد فلقطیر او را بر ھر دو کف دست
بنویسد و بر بالے بلند یا پشتہ عالے یا کوھی مرتفع برآید ھر دو کف بگشاید اسماء معلوم بخواند
فی الحال عمو بسیار نور بر او فرو ریزد بنوعی او را احاطہ کند کہ از نظر مردم غائب گردد و کسے را
طاقت نظر کردن بران نور نبود فلقطیرش اینست ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲
۲ مح مح مح خاصیت پنجم فلقطیر مخصوص بدینعمل بمداد مذکور بر
قطعہ حریر زرد نویسد و او را در زیر نگین عقیق کہ بر خاتمے ترکیب کردہ باشد بفشاند و آن انگشتری کہ
با خود نگہدارد چنان خواھد کہ در میان مردم غائب گردد و انگشتری در انگشت نبیند از جانب
چپ کند دست خود را در آستین کشد و اسماء مذکورہ بخواند و گوید بقوت این اسماء پنہان میشوم
و ھر جائے کہ خواھد رود و ھیچ کس او را نبیند فلقطیر او اینست ع ع ح ح ح ح ح
ع ع صہ سمہ واللہ اعلم فصل ثالث در مداد تالیف آن و مداد ستم است
کہ چیزے محلول و مخلوط ساختہ مداد میسازند و بدان کتابت میکنند خواص او از صد عدد
متجاوز است از آن جملہ ھفت خاصیت آوردہ اند با فلقطیر ھر یک خاصیت اول چیزے
از این مداد باخل خمر بے کہ سرخ باشد برآمیزد و طرفے زجاجی بدان بنویسد فائدہ این بنا بر
کاغذ پاک و درھم پیچد و در عمامہ خود نھد و از این مداد مقدار دانگے باشد تعظیم کسے کند در آب
یا شیر با ھر شہرینے کہ خواھد دست او را در دست گیرد ھر چہ خواھد بر و دارد بخواب و غرابت
چیزے زاید کہ بخیال بگذرد آن نکس را معاینہ بیند و تو را خبر نہ ماند کہ بیدار باشد کہ از عقل

برطرف بود و چون خواهی که باخود آید آن بطام را از عمامه خود بیرون آورده در عمامه او وضع کن تا باخود آید هرچه دیده باشد بتمام باز گوید حروف فلقطیرا وانیت خاصیت دوم این رماد را بورس بر امیزد یعنی زعفران یا رنگ زرد دیگر و قطعه از پوست باغ شاه بیرنگ فراگیرد و بشکل درام و دنانیر بردو فلقطیرا و آبادین مداد بر آن نویسد آن را بردارد و بر فرق نزدیک هر کس که خواهد و جائی که باید تا کران کس و برانه بیند و از آن رماد اندکی پیش وی بریزد و باسماء مذکور تکلم کند پس خود را بوی نماید و آن جلد کبر بشکل دینار است بخود هد چون بگیرد و در نگرد زر خالص تمام عیار بیند و اگر آن رماد را باب ابیضه باشد از آن برگاغذ نویسند نقره پاک بی عیب بنظر وی در آید فلقطیرا وانیت خاصیت سیم رماد مذکور را [illegible] تمزج کند و فلقطیرا و نامدین مداد بر قصبه یال نویسد و در وقت نوشتن اسماء مذکوره را تکرار کرده باشد آنگاه قصبه را در مکان ناریان نصب کند پس چراغی برافروخته بدان موضع درآرد اسماء را میخواند باشد تا هر که بداد آید شخصی بیند ایستاده اگر خون مذکر باشد مرد بیند و اگر خون مونث باشد زن بیند آن شخص مذکر با لباس مخصوص شکل زیبا متوجه قبله باشد آن مونث در غایت حسن و جمال روی بجانب مشرق دارد و از مشاهده این شخص مرد متحیر و متعجب بماند و در همین نوع باشد تا وقتی که حروف ذکر بر قصب مکتوب بسوزد آن صورت نیز غایب گردد و همان قصبه بماند و فلقطیرش اینست [illegible] خاصیت چهارم اگر رماد مذکور را باب باران حل کرده حروف فلقطیرش در زیر هر دو فلک خود نویسد و بمسجد جامع یا مصلی یا هر مجمع که خواهد برود بنشیند تا وقتی که همه حریف مست شوند پس مقداری از آن رماد در میان ایشان

پیش کند تو بر خیز و بسرعت دان گردد و با سماء مذکوره متکلم شو مر ایشان بیند کہ روی هوا میرود و هر زمان ارتفاع او بیشتر میگردد پس اگر خجلت فا خود دارد در زیر زبان گیرد تا از نظر ایشان غایب گردد و ایشان بر هوا مینگرند او را میبینند و هما نجا نشسته با ایستاده هر چه میگویند میشنود پس اگر خواهد خود را ظاهر گرداند و مقابل ایشان شود و ایشان باز گویند تا تحیر و تعجب ایشان بیفزاید فلقطیرا و اینست لقا هی ۲۵۲ ماح ۲۵۲ حماه ۲۵۲ م و کا

خاصیت پنجم این رماد را بمجون هر مرغ کہ خواهد حل سازد و بدان حرف فلقطیرش بر کف دست خود بنویسد و در مجمع روایند استمار انجواند و اینمرغ کہ خواهش کرده نام او بر زبان براند و از زماد مذکور قلیلی بر روی او بر افشاند و از جای خود متحرک شود کہ او را بصوت آن مرغ بیند بهمان لون و هیئت و حروفش اینست مرح مرح لی ساماه لاح اکا ۵۸ ۸ ۹ ۷

خاصیت ششم چون خواهد کہ در دریا بحر بزرگ بخلق بنمائی و اینعمل ابو الحسن اعمالی است و صاحب کتاب بحر الصور شرح مبسوط بر این عمل میکند ما از شیخ ابو الحسن اینعمل را مشاهده کرده ایم فوا گیر تر اب از هر موضعی کہ خواهی و بموضعی ان ☿ ☽ ♃ ♂ ☉ ♀ ♄ دران موضع ریزد تکلم کن با سماء ظاهری و از آن زماد حاصل غیر مزوج بر با لای آن شرش کن و باب بحر با ظهر عظیم تلقی از زماد حل ساخته بر قطعه کاغذ سفید این پنج کلمه را بنویس سا بوسال تبکلیکوش اعتبلوا بیعوا سال و در موا جمعه تا طران بدار همه ایشان دران مکان در با بایستند کہ امواج او متلاطم باشد با ظهر عظیم مشاهده نمایند و تماشی بحر و با ظهر تعلق بخیال غا مل دارد و باب بمزوج برماد خاصیت هفتم بگیرد هوا لاخوین و نر مبکوبد با ☿ ☽ ♃ ♂ ☉ ♀ ♄ سبز عجین کن و بستانند کوبند نوا بن ماد را بدهن با سمن حل کرده اسماء خمسه را کہ در خاصیت سابقه گذشت بران رکو بنویسد بدان مداد و از ان عجین صوت شمعی

ساخته دران دکو بچند و در میانه شب لحیتی پر آب سازد آب باران یا آب خربزه تورک و الشم را در وسط آب تعبیه کند و اسماء مذکوره آغنی ظهرها میخواند و بعد مدکر طاوسان پدید آیند از هر مکان روی بدان آب نهاده و بر حوالی حشت دوزان کنند سرها باب فروکنند و خود را از احسن صور جلوه دهند این از عجایب اعمال است والله اعلم **وصل دویم** در نوامیس این اعظم اعمال سیمیا و اخفاء علوم است و حکماء گفته اند که علم نوامیس اکثر الفوائد و اوفر الشرائط است بهیچ منفعت او بسیار التفاتی و قیمتی نیست و حکیم حسن بن احمد که مترجم عشر مقالات حکیم افلاطون است چنین آورده که نوامیس علمیست که بدو بتوان چیزهائی که خلاف عادت باشد نادر عالم اکبر یا در عالم اصغر ظاهر عالم کبیر می شاید که در علوم تاثیر باشد چون احتشام شمس و اظهار آن در شب و ابراز کواکب در روز میتواند بود که در سفینا بود چون مشی بر آب و حمل اشجار بر اثمار در غرقاب آن و نمودن برگ سبز از درخت خشک و سبز اشجار و اثمار و انحناء آن و نمایش بین السماء و الارض نیز هست چون رعد و برق و صاعقه و برف و باران و امثال این امور در عالم اصغر چون افلاب صورة انسان و حیوانات و خفاء از چشم مردم و نمودن خود را بصور مختلفه و مانند این نوامیس و نوعست یکی اکبر و یکی اصغر امّا اکبر بر امور کلیه و مهمات عظیمه اشتمال دارد و کیفیت تاثیر آن بهیچ وجه معلوم نیست و ابزار ناموس اعظم هم گویند و قهر اصغر محتوی باشد بر اموی صغار و مهمات جزئیه است و کیفیت تاثیر آن برجمعی از ارباب الباب که اذهان سلیمه و طباع مستقیمه دارند واضح است هر یک از اعمال ناموسین در فصلی رقم ثبت میابد هو الموفق و منه الاعانة **فصل اول** در اعمالی که تعلق بناموس اعظم دارد و از آن عملها که از حیز احصا خارجست سه نوع عمل مشهور گشته تعفین و تلخین و ترشین و این فصل را شامل در سه اصل ایراد کرده میشود بتوفیق الله تعالی **وصل اول** در اعمالی که

در تعفنات و اصل اگر بغایر حجر الشمس است زان حجر پیست کرشب و شبه میباشد چون چراغ افروخته و حوالی خود را منور میسازد و چون این حجر بدست آید و زا کوهنه یا برابر اب کرم خیر بسازد و بگیرد هر کدام که خواهی و هر کس مراورا تا وقتی که او گشاده گردد و قبل از دخول داد بدهد و خود این خیر معمول را در وی و بنا زاعاده عمل کن باد خال ان تا وقتی که درو زیرد و ان حجر معمول بیرا از خروج مانع خواهد شد پس اگر استخوان بنی نوع او بر روی او بمالد و اگر نشاسته است روی او را بخون ملخ مثل او ملخ سازد و را در خانه تاریک که افتاب در وی نتابد بگذارد و سپوس گندم و شراب میداده و در هر هفته مقدار یک مثل از ان خونی که روی ان بدان الوده است در طعام و شراب او بدهد تا وقتی که او بنا بد که قبل از ولادت جلد البیضا اماده ساخته باشد و ان حجر الشمس است و حجر الکریت و حجر لطولیان الاخضر و حجر المغناطیس هر اجزاء برابر کوفته و باب برگ بید خیر کرده و حبها ساخته هر یک بمقدار نخود به در سایه خشک کرده بعد جفاف سحق کرده بیفته مانند و روبه و در ظرف شیشه محاطت کرده پس وضع حمل واقع شود ان مولود را در میان این ذرور خوابانی که فی الحال در کسوت بشریه جلوه نماید پس مادرش را در همان دم بقبل اورد و خون او را در ظرف نگاهدارد و انصوت خوان بشر بزاد اماء عظیم و واسع از ابگیر نار صاص دارد و بگذارد تا سه شبانه روز بگذرد و هر اینه جوع بر او غلبه کرده باشد و مضطرب گشته پس از ان خون مادرش طعام کیهر و زا بمقدار کر بخورد تا هفت روز بگذرد صوتی عجیب و هیاهی غریب بر وی بدید اید و برای عجایب اعمال بکار اید بنا بر التعفیر اگر گویند از جمله خواص انصوت انست که او را در کوی سفید پیچیده در پیش روی او انیشه صافی وضع کنند و

بجهان زود و تخیر نپایند در ۲۹ ماه یا در ۳۰ از ماه قبح ظاهر گردد چنانکه در شب چهارده بیتا
تا وقتی که اینه مرد از یا صوت را غایب سازی و اگر در اول ماه اینصوت را ذبح کنی و خون او خشک
کرده سحق نمائی بهراهی که از خون بدهی صوت او منقلب گردد بصوت انچه منی در وود بعث
نهاده بعنی ♃ ☿ ♂ ☽ ☊ ☌ ☍ و اگر در اخر ماه شکم اینصوت را بشکافی
و روغنی که در شکم او باشد بگیری و در کیسه مالی صوت او منتشر گردد و ماسنده ♃ ☌ ♂
شود و اگر اینصوت را تا چهل روز تمذیه کنی بخون منی و شیر جانی بدان که اقبال اینبنده پس بیرون
اری و شکم او را شق کنی و هنوز زنده باشد هر چه از احشا بانی از روی بیرون اری و نگاه داری هر
گاه که بدین و رحلین خود را بدان بیالائی در طرفة العین از هر جا که خواهی طولا و عرضا
تو انی رفت و باز تو انی امد بقدرت الهی و اعمال اینصوت بسیار است بر اینقدر اختصار یافت
تعفین دیگر بگیر حجر الشمس و باز هره با زنجفر بکن و بیارت ☿ ☽ ♂ و چنانکه در تعفیر
سابق مذکور شد با و عمل نماید انکه ♃ ☌ ☿ اورا بخون سنگ پشت بیالاید و در
خانه تاریک بگذارد تا بوقت وضع حمل و در اینمدت اورا گوشت دهد از عشر در دم فساد و
شراب چشاند امیخته با خون خام تا زمان وضع حمل و چون از ان بابد که برگ درخت فندق و
زبد البحر و حجر استیس اجزا برابر کوفته باشد و بخون سلحفاة و زهره سمندون که مرغ مشهور
است و برگ از اب بحره بسیار میباشد بعین سابقه و بعد از جفاف سحق چون در وود کرده اینده
اماده دارد تا چون اینصوت متولد گردد بحالی که هنوز تر و تازه باشد از ان ذرور سر و تنه
افشاند و او را در اناء پاک بزرگ و سیع الراس دارد و چهل روز او را بهان طعام و شراب که
مادر شراقند بخورد تمنیه نماید بعد از چهل روز از ان اناء بیرون اورد جوانی بیند بصوت انسان الا
انکه بکنار نداشته باشد و از او بی کار برابد هر عضو او عملی داشته باشد اگر چشم او را بر کند خشک

کرده بساید و بدان اکحال نماید روحانیان و جنیان را بیند و اگر مغز سر او را با عنبر بیامیخته کحل سازد و در چشم کشد کنوز و دفاین بر زمین بنظر وی در آید و اگر زبان و دل او را خشک کرده بکوبد با شربتی آمیخته بنوشد کلام روحانیان بشنود و زبان جنیان بفهمد و اگر دل او را خشک کند سحق نماید با زهرهٔ او زهرهٔ ماهی که تور بوسر نامند و در بحر عمان میباشد تاجی دارد چون تاج خروس و بغایت مشهور است بیامیزد و جمها سازد و در میان آن و درخت که نابکد بگر نزدیک باشند مجمره نهد یکی از این جوب تبخیر کند شجر تبن بیکدیگر میل کند بر وجهیکه تا اتصال نزدیک باشد اگرچه از آن جمها تا بحل یکی و هر دو دست خود را بآن بالائی و در زیر درختی بنشیند شاخ و برگ آن درخت میل کند بجانب تو و میخواهی گردد و اگر مغز سر انسان که تازه باشد بیامیزد برابر هر دو بوزن مثل او مشک او را مشبع بآن باد کند وحبت ساخته در سایه خشک کرده اند در زیر درختی که خشک و بی برگ باشد بخورد کند در وقت و ساعت تازه کردد و نمره بدهد و پدید آید تعفین دیگر بگرد ۴ ۳ ۵ و با وهمان معامله کند که در تعفین سابقه گذشت اما حجر الشمس را باب کرده و چیزهای از بخون گرفته سیاه عین باید کرد و تلخی ۴ ۳ ۲ ادبخون قط اسود و مزارهٔ او باید و تطعیم بمغز جوز امیخته با بون کوفته باید نمود و تسعیر شراب نمزوج یا دیم مذکور باید فصاد پس برگ درخت نبل باید کوفت با ورق توت و ورق خروع و ورق اشراس شجرهٔ صغیره ذات الشوک کالبشر اجاج اجزا برابر کوفته و بیخته نگاه باید داشت تا وقتیکه وضع حمل شود بفی الحال مولود را در این ذرور مدهون باید ساخت و او را در اناء محافظت کرده هفت روز چیزیکه نباید داد و بعد از آن اخراج نموده بطور او را باید شکافت و احشا بیرون باید آورد و با پاک دیگر نمزوج ساخته باید مالید تا مانند مرهم شود و قدری از خون وی با آن خلط باید کرد و این مرهم در هر عضوی که مالند بضرب تازیانه وجوب محبس نشود و اگر قدری بقیع بران عضو مالند کار

نکند و آکودل او را بگیرند در پوست بزی او را کرسلخ کرده باشند پیچیده بریسان محکم سازند و از خود در او بزنند در نظر مردم غایب گردند چنانچه هیچ کس او را نبیند هیچ کس او را نبیند اگر این صورت را بسوزانند و دماغ او را نگاه دارند و وقتی که خواهند باران ایذا را آن دماغ چیزی بر مجمره اندازند و تبخیر کنند باران باریدن گیرد و دویم در تدخین اعمال تدخین از تعفین اسانتر است و یکی از دخنها آنست که چون بدان دخان کنند بر سر کوهی یا صحرائی که دور باشد از مردم چنان نماید که افق سرخ شده است و هوا آتش گرفته و در میان هوا اسبان سیاه و سفید جولان میکنند و بر هر اسبی شخصی نشسته جرار آتش در دست و بر یکدیگر حمله میاورند تا هر که را بینند چنان مشاهده نماید تو هم کند عذاب بر ایشان نازل میشود و موجب توبه و تنبه قوم گردد و اجزای این دخنه هشت چیز است اول پیه ماهی که در آب بصره میباشد از او دخن میکنند و در سایر مصر نیز هست دلفین خواند دویم پیه سام ابرص سیم پیه سلامندر از آن نوعی است از سام ابرص که چون در آتش افکنند فی الحال آتش فرو نشیند چهارم نطرون احمر و این چهار اجزا برابر باشد پنجم احشاء البقر و آن نصف جزو باید ششم جزو بیاض است هفتم تم هشتم چکل کبوتر و از این چیزها ربع جزو باید مجموع را بکوبند و بیزند غیر از شحوم و مصطکی و مصطکی را با شحوم در آهن جوشانده در ظل تجفیف نمایند تبخیر کنند بدان بر سر کوهها بلند یا صحرای خالی که آن بدود خان سوی که گفته شد متابعت نماید شود تا وقت انقطاع نجوم دخنه دیگر که روز باران تدخین کنند هوا تاریک گردد و مشاهده دیده شود و خوف و رعب بر قلوب غلبه کند و این باب عجیب است فاکبر کریت و حجر الشمس و راس سمکه پرنده که در دریا هند میباشد سر قرا شوک اجزا برابر هم را سحق کن و بزهره سنک پشت خیر ساخته جثاره و در سایه خشک کن و وقتی که عمل خواهی کرد دخنه بگیرد بزاتش که از چوب عوسج افروخته باشد تبخیر کن که در نصف النهار بر موضع بلند تا کواکب را د

روز مشاهده نماید **درخت دیگر** کہ چون بدان تدخین کنند در نصف اللیل و ماه بلوجہ نزدیک باشد فی الحال نور او محو گردد و منخسف نماید این نیز عجیب است **بیگ** ورق شجرہ کہ مزاج القطوب گویند بکوبد ازو و بازهر ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ومغز سر ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ وهر هر برابر و بلقها سان بمقدار نخود بسایند خشک کنند و در شبها کہ خواهی در موضع برآتش ذبل تدخین کنند در غیر ایام خسوف چون عشر اول ذا خر از ماه تا قمر منخسف بیند و در کتاب خسرو شاه سمائی آورده کہ چون بدین تدخین کنند بروز در آسمان ستارگان را بینند و حرهان بزرگ مختلف اللون تا هیئات عجیبه **درخت دیگر** کہ در هوا غایب نموده شود و از دواب و تماثیل و غیران از امثله سوار و جوشن بسیار و این درخت اهل الموشه است اجزای آن زفت و عود چینی و زیبق و پیه سگ ابی و مسند روس و صبر از هر یک ده درم وضع و ایذ درخت معروف یکمثقال هر یکرا علیحده بکوبد الا زیبق کہ با خراب کوشند سلایر کنند و مجموعرا با یک وطل زیت برآمیزد و بنادق سازد و هر بندقہ بیست درم و بعد از جفاف برآتش کہ از بعرات ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ حاصل شده باشد تبخیر نماید تا عجایب بیند **درخت دیگر** و این درخت الرجال گویند بندقہ چند او سر درهوا میران بینند یا آنها ایشان در زمین در سرهای ایشان برآسمان اجزای آن مرتک و عفص زنجار و اقلیمیای ذهبی و زنجبر احمر و نحاس محرق و زنجفر و دم الاخوین خشک شده از هر یک ده جزو کیبکج پنج جزو و شجرة التوت برابر مجموع هم یکوبند و بیزند و بپیه ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ و ماء التوت عجین کنند و چنانسازند بر مثال فلفل و در ظل خشک کنند و چو نعمل خواهد کرد برآتش کہ ذبل ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ ۲ حاصل شده باشد و زنانرا و فرزنشنه باشد تبخیر کنند در روز کبیر الغیم بر مکان عالی تا انچه گفته شد مشاهده بینند **درخت دیگر** کرا تراد خنة الامطار گویند و این عظیم ترین درختها است و نافع و منفعت

او بیار باشد هرگاه کہ خواهد کہ باران ابد رتابستان کہ گرما عظیم غلبہ کردہ باشد بگیرد
[illegible] کہ غزالہ را بدان اضافہ میکند یعنی آفتاب بر سنبلہ او زبیج نماید و دم
او را اگر فتہ خشک سازد پس بگیرد [illegible] کہ لون او بنفشہ باشد یا اسپغک
بر بگیرد خصوصا بر بگ بیاض و اگر بہ یاض میل تو و عمل کاملہ را بدان چون کوفتہ شد بر بندد
و از ان بہم مذکور مجتمع مقدار [illegible] بر بیم [illegible] نثر کند و بدان دهد پس
[illegible] حزبائے مذکور مذبوح را سلخ کند و طبخ نماید تا بیاض مہر اشود و آب او را
نگاهدارد و محموم را از ان مطبوخ بخوراند پس از ان آب بجاشا ماند و سہ روز دیگر مطلقا
چیزے ندهد تا بیاض گرسنہ گردد صباح روز چہارم سام ابرص خصوصا ابیض اطعام کند و
بعد از ان اکل عطشے شدید بروے طاری گردد باید کہ از شجرہ سراج القطوب مقدار سہ قیراب
بعصیر حاصل کند و سہ قیر دیگر شراب عتیق با ان ضم سازد و بدو دهد یکشبانہ روز بگذارد و صبحگاہ
روز دوم او را ذبح کند و خون او را بگیرد چنانچہ فطرہ فوت نشود از ان مذبوح را بگذارد تا خشک
گردد پس گوشت استخوان او را بکوبد بخمیر او را با شراب عتیق بیامیزد از ان مدقوق را بمثاوزن
او از این شراب و دم مذبوح تغذیہ کند تا امکاہ خشک گردد و بر مخمل شعر بیزد و بیخت را وزن
کند و بمقدار نصف او شعر کلب میتہ عظم او کہ موخہ باشد ذرور شدہ بان مخلوط کند و
دیگر باره سحق نماید تا خوب بیکدیگر مخلوط و ممزوج شوند چون خواهد کہ عمل کند قرا کردہ مجموعہ
وجزات کہ از ان شجرہ بر نوق حاصل شدہ باشد بروے ریزد و بماند کہ از این دو ماده خمیر کند کہ
بقدرت الهی چون مجذوم بالاورد باران و بزمین نهد تا بخور ملبوس دهین عمل میکند و اگر بگاه
متصل تخمیر کند بهمین صوت ذاتصف چون خواهد کہ مطر منقطع گردد اثر او فرو نشاند تخمیر
تا بے کند **وصل سیم در تزئینات** و انواع ان بیاراست در جلد پنج نوع انجا

مثبت میگردد بعون الله وتوفیقه اوّل وقوف بر خواطر ان عمل حکیم اعلا طول است
میفرماید بکه بگیرد ۳۱ ۱۳ ۱۳ ۵ زا بوقتی که از خانه خود عنقریب بیرون آمده باشد
واورا در آب پاک انداز اگر مطر نباشد بهتر بود واگر آب پاک از انهار اربع یعنی سیحون و
جیحون ونیل وفرات باشد عمل کامل را باید بر هر تقدیر او را غراق کند در آب تا بمیرد و باید که
چون بمیرد هم چنان او را خشک کند بوزن او نیم کروان درهم وزن او دل ۳۱ ۱۳
۵ ومثل آن دل طوطی سخن گوید که مرتباشد یکدرهم را بگوید یا بکند یکدیگر خلط کند
نگاه دارد در هجی از این دو با بشیر بنیه تناول کند بعد از لحظه متکلم شود محکمت و هر چه بشنود
بی الحال یاد گیرد و بر انچه در خواطر مردمان میگذرد واقف گردد طریق دیگر که از اصحاب
شامل اکبر منقولست اگرچه اسهل از عمل عزائم است اما چون بر این کتاب اورده نخواهیم
گرا سقاط نمیتوانیم چه تائید او بغایت عظیم است هر که خواهد انچه در خواطر میگذرد بر خواطر او خطور
کند باید که یکهفته روزه دارد و انظار بغیر حیوانی کند و بدین اسماء سبعه که نامهای بزرگست و
مفاتیح العلم کویند مداومت نماید یُحْیِیْ یَدِیْعُ هَلِیْهُوْنٌ لَا هُوْنٌ دَمْدَغُوْثُ هَاحَیُّ
قَیُّوْمُ هَیْلُوْبٌ هر روز هزار بار متلفظ گردد و در اخر اتمام اینعدد یازده بار صلوات بفرستد
وسه بار بگوید اَللّٰهُمَّ اکْشِفْ عَنْ قَلْبِیْ حِجَابَ الْغَفْلَةِ وَعَلِّمْنِیْ مَا لَمْ اَکُنْ اَعْلَمُ وَبَاعِدْ لِیْ مِنْ
کُلِّ مَا اَسْئَلُ عَنْهُ یَا مَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَلَا مَعْبُوْدَ سِوَاهُ پس یازده بار دیگر صلوات
فرستد وچون شش روز بر این ورد مداومت نماید در روز هفتم اثر ظاهر گردد و هر که پیش او
ابد هر چه در خواطر بگذراند فی الحال بر خواطر او منکشف گردد و این باب از زوکلایه واقع شود
نوع دیگر سرعت سیر است و این چنان باشد که در روز بی مسافت بگاه را قطع تواند
کرد بی تعبیه و این در کتاب سر الاسرار است منقول از حکیم لادن طرابلسی و فرموده که هر که

پاش فکنند تا بکم از آن در سینه اش بمالند و براب نهند و زاتا پاک کوبد **لعب الحرکه زنبور** کرد ☿ ♃ ♂ افتد بهوش شود چنانچه مرده است و حرکت و منفعی کردد او را برآند و بر زمین فکنند و خل عتیق که در غایت حدت باشد بر وی ریزند بعد از یکساعت حرکت کند کوشادر بجهات پلید مده و اینچه بیابند بعضی از ارباب شعبده بجای زنبور واول اشهر است **لعب اللسان** و این باز به مقدار نوت ذا نفاست بمرتبه که اکر نبات مضر در دهن نهد قطع نماید از مأکولات و مشروبات هیچ نتواند خورد و از انچنان که ☿ ♃ ♂ ورق ☿ ♃ ♂ بدهد تا مضمضه کند یا مجرد ورق بدهد تا بجاید اینصوت دهد چنانچه خواهد کر دفع شود بحل حاذق مضمضه کند یا باب خرد انچه احتمال نقرا باید **لعب الأعمار** این بیهوشیه خاصیت بخیر دارد و این نوع تجربه کرده اند انکه ☿ ♃ ♂ زا بر کردن خرسند فی الحال بیفتد بهوش کرد چون از کردن خر باز کنند همان ساعت بهوش آید **نوع دیکر** انکه جانوری عرض کرد او را بالش مار کوبند کوش خر خورند بمرتبه بیهوش کردد که کویا مرده است چون از کوش او بیرون آورند فی الحال باخود آید **لعب الضحک** باز به است که موجب ضحک باشد انچنانست زر تراب کرخمار دزات مزاج کرده باشد بردارند در خانه که براو طعام خواهند خورد بر زمین بریزند هیچ کس طعام نتواند خورد از بسیاری خنده و کبی که سبب نزاندند و کفته اند مکس را بکیرند و موشی از سر او در پای وی ببندند و در زیر سفره و خوان بیفکنند همین خاصیت دهد **نوع دیکر** ☿ ♃ ♂ ♃ ☿ ♃ ♂ در مجلس بر آتش فکنند از مردمان حاضر صوتها واقع شود که موجب ضحک باشد بسیار **لعب الفالوج** این شعبده ایست که اب صافیرا بالوده صافی قدری مزعفر سازند و در انهم لعبها است بکیرند مقداری از ☿ ♃ ♂ سفید پاک سحق نمایند و در

پارچہ ببرد و فراخوزان قند سفید صافی و مناسب ان دو مذکور زعفران پاک خشک کردہ
هر یک از مجموع امقدر کوفتہ و باهم نیز سحق کند بنوعے کہ لطف طبع اقتضا کند و در دست گیرد
وظرف پر از اب صافی پیش خود نهد و سر پنهانی ان اجزا را در اب فکند و روی خود را بپوشاند و
زمانی بگذارد و چنان نماید کہ غریمت میخواند بعد از ساعتے پرده را بردارد پالودہ شدہ باشد
بشرو شیرین و رنگین بغایت خوشمزہ چونقاعدہ میباشد کہ خم خان طعام بر حلاوہ میباشد
در اینمقام نیز خان کلام با نظام بدین شیرینے سمت اختتام یابد خالی از نسبتے نخواهد بود

مقصد سیم در علم لیمیا کہ بان دانستہ شود امتزاج قوای فاعلہ و طبوبات با قوای
منفعلہ سفلیات از اسماء و طلسمات کہ عمل بران افعال عجیبہ و اثار غریبہ ظاهر گردد و اینداعی
رسالہ حل المشکلات را کہ از منتخبات استاذان این فن تو رجمہ نموده بدانکہ این رسالہ مشتمل
است بر دو فصل و هر فصلے مشتمل بر چهار نوع و هر نوعے مشتمل بر چهار قسم در علوم غریبہ و اعداد
وجفر و نیرنجات و هره منقسم گردید **فصل اوّل** در تسخیر قلوب پادشاهان وغیره و
ان مشتمل است بر چهار نوع **نوع اوّل** دیدن ملوک و ان نیز بر چهار قسمت

قسم اوّل چون کسے خواهد کہ پیش سلاطین رود باید کہ لوحے لبناوۂ مربع از
طلا یا غیر سعید باشد یا مثلث زهره یا مشتری عدد ایشرا کہ هو و الهکم الٰه واحد لا الٰه الا هو الرحمن
الرحیم را دران لوح نقش کند این چهار اسم زاد پشت ان بکند نام خود و نام پادشاه و
با یکے اسماء الحسنے مشغول دود ممزوج بنویسند در حالت نوشتن اندک شیرینے در دهن گیرد و
تا محل فراغ از انعمل یکبے حرف نزند و ان چهار اسم اینست یا طهبال یا مکبال یا اسبا
اوث یا اهیا **قسم دوم** در دیدن ملوک باید کہ لوحے بسازد از نقره و مهر مهد در
دران نقش کند صوت زهره و مشتری در مهر کند و در دست زهره صوت افتاب و در دست

مشتری صوت ناء بسازد و بطریقی که مثال نموده میشود و در دوزان مهر این چهار اسم را بکند و در ضمن آن مهر اسم خود و مادر خود و اسم آنشخص که خواهد با او مادروان چهار اسم مذکور اینست یاکفتالیوش یامستعلموش یاطهاموش یاخلوش اینعمل از سنادت پناه پیر غیاث الدین منصور شیرازیست بسیار مجربست باید که حین نوشتن و نقش کردن بخور هر دوستاره بسوزد و با کس تکلم و کلام نکند در عمل محبت اندک شیر پنیر در دهن نگهدارد و تا فراغ از اینعمل از انمهر مذکور اینست

قسم سیم در دیدن ملوک باید که لوحی از طلا بسازد و در آن مربعی نقش کند در آن مربع علی الهذا کربم آللهُ لطیفٌ بعباده یرزق من یشاء را بگیرد و با اسم خود حروفوا ممزوج میسازد و بعد از آن عدد گرفته در انمربع درج نماید در وقت نگاشتن تکلم نکند و این دو اسم را یکی بر سر لوح و یکی پایین لوح بنویسد یا کفتیمول یا علیقوا فوق و تحت لوح کنده با خود دارد و در نظر پادشاه عزیز و مکرم گردد و این لوح از اعمال مولانا محمود هنداد شیرازیست که بهجمت امت خان ساخته بود امان نداد امان ندارد پاک نارسد پاک قسم چهارم

در دیدن ملوک باید که چون بدیدن ملوک رود اول وضو بسازد و بعد از آن لوح بسازد
از طلا و در آن لوح اینچه کریمه سلام قولا من رب رحیم را بطریقی که مثال نموده میشود اینجمل
از اعمال مجرب مولانا میرزا جان کاشی است که جهت میرزا محمد وزیر صفاهان ساخته بود
او هیجده سال وزارت صفاهان کرد آخر در حمام انجمن را از او دزدیدند بعد از مدتی زمانی
از وزارت معزول شد باید که در ساعت سعد اینجمن را بکند اسم خود و اسم مطلوب را با مادر آن با این
اینچه کریمه مزوج کرده تکسیر نماید چون قوام یابد حروف نورانی و ظلمانی طلب بردارد و حروف اعظم
ملایک و اعوان احضار احضار بنویسد حروف نورانی را در اینلوح علی ترتیب کونفه درج نماید و حروف
ظلمانی را در لوح سرب باسم اعظم مزوج ساخته در مثلث رقم کند حروف نورانی را با حروف خود
امتزاج داده در لوح طلا با حروف ملایکه درج نماید با حروف خود امتزاج داده و حروف اعوان را
در حاشیه لوح سرب باسم اعظم مزوج ساخته در مثلث رقم کند حروف نورانی را با حروف خود
امتزاج داده و حروف اعوان را در حاشیه لوح سرب بکند حروف نورانی را در لوح طلا با حروف
ملایک درج کند بمثال س ل ام ق ول ا من رب رحیم طالب را مطلوب م ح م د ساعة الله
و دو امتزاج باسم س ل و ا د م و ق د و ل ا من رب رحیم دوم بح راح م ح م اینچه فرا تکسیر
نموده و قف نند و حروف اسم اعظم و ملایک را با اسم اعوان بیرون لوح بنویسد باسم مرکب
نموده معرا بسازد و بکند چون بخدمت سلاطین رود مهر را در آتش دفن کند چون بازآید در
بازو بپوشد بعد از مجربا تست بواسطه عزت و در نظر پادشاهان عزیز شدن از عجایبست

نوع دویم

بهمین بودن از غضب پادشاهان و آن بر چهار قسم است

قسم اول

باید که روز پنجشنبه روزه بدارد و چون روز و ساعت را روز بگذرد لوحی از کاغذ
سفید بسازد و بر آن لوح مربع از طلا بکند در ساعت سعد اینچه کریمه و من شر قضاء السوء

وَمِن شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا اِنَّ رَبِّیْ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ داعذ کونفر در لوح مربع
درج کند با خود نگهدارد و از غضب آن پادشاه ایمن باشد اگر در غضب بوده باشد بشفقت
مبدل گردد اینعمل از شیخ علی مشار علیه الرحمه است که از برای حسین بیک اخته عمر ساخته بود
و در هیکلی که از خدمت پادشاه باز آید بار خود نگهدارد و در میان سوره تبارک بگذارد که از
جمله مجربات است قسم بر وی اگر پادشاهی با کسی غضب کند که بر کسان باشد این
عدد را در مربع طلا پر کند و ساعت سعید آن که شیرینی تصدق کند هان ساعت غضب پادشاه
بلطف و مرحمت مبدل شود استادم مغفور بسیار کس را از کشتن و بستن بدین لوح نجات
داده و غفران پناه شیخ بهاء والدین محمد قدس سره بجهة اغتنابت ساخته بود و نادر ایام
حیات بود از غضب پادشاه ایمن بود اینهمه معظم از اسرار الهی است باید که بسیار عزیز دارد که
از مجربات استادان معتقدین است و بارها اقل عباد الله بنده های حقیر را از غضب حکام و
سلاطین خلاص ساخته و مولانا میرزا جان را در هیکلی که کاشان پادشاه فرمودند که میدان برده از
گلوبکشند سه نوبت ریسمان پاره شده و مولانا خاطر میکرد که اگر من اینعمل را میدانم کسی مرا نمیتوانند
کشت چون اینمقدمات بپادشاه رسید بر سر شفقت آمد مولانا را طلب نموده فرمود که ما از
گناه تو در گذشتیم اینک خاکه زاغ بمن بده انگاه دماغ را پادشاه داد چون گشود همین لوح بود
دیگر در هیکلی که محمد بیک ماکو را پادشاه فرمود که گردن بزند اینربع را در عمامه استاده مغفور بود
بیرون آوردند محمد بیک داد سه نوبت شمشیر بگردن محمد بیک زدند مو بر بدن او نبرید پادشاه
متعجب ماند پرسید که سبب این چیست که شمشیر کار نمیکند او اینربع بیرون آورده بپادشاه داد پادشاه
فرمود که استاد مرحوم اینلوح را بسازد تا پادشاه با خود نگهدارد اینعمل از استاد سید حسین اخلاطی
است و بارها تجربه نموده شد باید که از ظالمان و اهالان و جمال پوشیده دارند در جنگها و مصاف

باخود داشتن حافظ البتر در ساعت سعد که قمر خانهٔ از نحوست باشد و مربع بنگارد که از
محرمات نجابا تست قسم سیم بجهت تخفیف غضب سلاطین و امرای عظام و حکام
اینعدد را با عدد اسم خود در لوح مربع نقش کند تا مادر فخر بسیار ملاحظه نمود شخص نشد که
از چه جنس باید ساخت انچه استاد مرحوم میکرد در کاغذ مربع میکشید بمردم میداد و باین
خاکسار مکرر فرمودند که هرگاه که یکی از بندگان خدا معتقد سلاطین گردد باید که در نوشتن
اینمربع تقصیر نکنی چون سیادت پناه میرزا فضل الدین محمد و برادرش اپاد شاه دوا تا بی که
وی محمد خان امده بود در روز جزا افان فرمود که هر دو را بکشند استاد معفو دم اینمربع را نوشت
بنده بمشاراالیه دادم بمساعت نگذشت که پادشاه بر سر مرحمت امده از گناه اینان سید
بزرگ در گذشت غرض از باین نوشتن انکه مکرر تجربه سیده است عدد مذکور اینست ۱۳۸۲۹

قسم چهارم در مجربات بیرون از غضب سلاطین و حکام و
خبره لوح بسازد در روز یکشنبه ساعت اول وقت سعد که قمر خانهٔ از
نحوست باشد و اینعدد را در مربع بنگارد رکاغذ باشد یا نقره و
عدد این ائمه معظم را نیز با نعدد در مربع بنویسد سبحان ربک
رب العزة عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین چون
لوح تمام شود انرا بموی خوش سوخته انلوح را برانند و داشته در بازوی چپ بندد از غضب
پادشاهان ایمن گردد مجربست و بتجربه رسیده نوع سیوم این پنج چهار قسم است در
تسخیر قلوب سلاطین و پادشاهان قسم اول آنکه تسخیر قلوب سلاطین خواهد
نماید باید که در ساعت سعد که قمر خانهٔ از نحوست باشد لوحی بسازد از طلا و در آن مربع
بکشد و اینعدد را در آن مربع بنویسد در بازوی راست بندد و هر روز هفده بار صراط علی حق

۸	۱۱	۱۳۸۶	۱
۱۳۸۸	۲	۷	۱۲
۳	۷	۹	۸
۱۰	۵	۴	۱۳۸۱۰

تسلکہ وانجوانند رمحلی کہ بخدمت سلاطین رود کہ از مجربات است قسم دوم

بجہت تسخیر قلوب سلاطین و غیرہ و شوکت و اقبال و حکومت و عزیز بودن در نظر خلایق و اینہم از اعمال شیخ بونی رحمہ اللہ است باید کہ عدد این اسم کہ از اسماء اربعین است یا الٰہ الآلہۃ الرقیع جلالہ را بگیرد و اینعدد را بان اضافہ نماید در مربع طلا بنگارد و روی ساعت سعید کہ از مجربات است و عمل مولانا عبد اللطیف کیلانیست کہ بجہت علیقلی خان ساختہ بود بقوۃ اینہم پادشاہی ایران کوفت اخر با عمال بد کہ میکرد العیاذ باللہ باو ان روی نمود کہ این باو رجعت کرد تا ضائع شد قسم سیم اگر خواہند کہ تسخیر قلوب پادشاہان و سلاطین و حکام نمایند کہ انچہ بگویند دلشود و بکنند ضرر باو نتواند بود و در میان ہمگنان و امثال خود از ہمہ نوزگر باشد و عزت او نزد سلاطین بمرتبہ از ہمہ کس شود باید کہ در شرف آفتاب این عدد را در لوح طلا نقش و رشش نقش کند اینعمل از اعمال شیخ بوعلی است کہ ارشیخ بمجیء عرب باو رسیدہ کہ از فضلای زمان تو و از اولیا بولانا احمد لاری رسیدہ و بر سر لوح بنویسد بسم اللہ ۱۲۸۶ بسم اللہ بسم اللہ الرحمن الرحیم و در رسمت سر اینعدد بنگارد ۳۸۵۱ چون اینہم معظم را در خدمت پادشاہ صفت نمودند شیخ گفت کہ کاغذہای ملا احمد لاری در پیش اللہ ورد خانست کہ تعیین نمودند کہ کاغذہا را بیارید چون کتب خاص را ورد شیخ بہاء الدین محمد قدس سرہ ہمین علما بجہت تسخیر قلوب جمیع خلایق و تسخیر قلوب جمع پادشاہان ساخت در شرف آفتاب در سنہ عشر و الف من الہجرۃ النبویۃ در بارو پادشاہ بست اول فتحی کہ روی داد کہ متن پدر بزرگوار و وزیر بزرگ جہانگیر شد بجہت نواب علیہ غالبہ ساختند با تمام نرسید غرض کہ نواسطہ تسخیر بر ازاینعمل دیگر نیست اگر بجہت خواتین دیگر از خواتین معظم خواہند ساخت امر کریم لقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز الیہ ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم اضافہ نمایند باید کہ در وغسل کردہ بجائے سفید باید پوشید و در وقت

عمل بنات در دهن باید گرفت تا فراغ عمل اینعمل پیش عاملان این فن نهایت عزت دارد و عامل اینعمل باوضو باشد و بخور بعود و عنبر و بوی خوش کند تا پیش جمیع خلائق عزیز و محترم باشد

قسم چهارم در تسخیر قلوب سلاطین و خبر انیچرف معظم مکرم را ح درس ص ط ع ل د م و هر لا در پوست اهو بنویسد و در زیر نگین یا نگشتری بفضه در ساعت سعد یا در شرف آفتاب کرا زا عمال مجرب سید حسن ملا طی است که شیخ عبد العادل بمولانا محمد دیلمی فرمود که برای شاه طهماسب خنجر بپوست شیر بکشند بهر چه عمل خواهد شد

نوع چهارم از فصل اول و این مشتمل است بر چهار قسم در باب تسلط خلائق و بزرگی یافتن بر قوم متحکم کردن از عناصر است

قسم اول بجهت تسلط و بزرگی بر خلایق باید کرد در ساعت سعد لوحی بزر و زعفران و شنگرف هر چهار در چهار دران لوح بکشند دیزی پر کرده بعمل الله ما شاء لا و بحکم ما یرید را عدد کرده در لوح بنیچ در بنیچ بنگارد و از اعمال غریبه است و بسی عجائب است و در پشت ادلوح این اسماء بکند یا حفیظ یا سئل یا موکائیل و بخور زهره بکند و اگر در شرف زهره اینعمل بکند اثر تمام خواهد بود و اینها از اعمال امیر غیاث الدین شیرازی است که بجهت شاه طهماسب چنین موشح صفحه ساخته بود و دیگر از اعمال خوب سادات پناه عفرا دستگاه است دارنده اینها از همکنان امثال و جمیع خلائق مطیع منقاد او خواهند شد و بر قوم بزرگی خواهد یافت استاد م بجهت نواب علیه عالیه اینها ساخته بر جمیع خوانین معظم بزرگی و استیلاء یافت بذکور و اناث

قسم دوم بجهت مسلط شدن بر خلائق و امثال خود باید که لوحی بازر طلا در روز یکشنبه و اینعدد را ۵۵۸ دران لوح بنگارد و ابتدا از خانه شانزدهم بکند که بسیار مجرب است و در حالت شروع در مدعی و ضو باید و از اقسام جواهر اگر یاقوت باشد بهتر است در دهن گیرد و اگر یاقوت سوداخ داشته

۲۴۰	۲۳۷	۲۳۴	۲۴۲
۲۴۵	۲۴۶	۲۴۱	۲۳۶
۲۴۵	۲۳۲	۲۳۹	۲۴۳
۲۳۸	۲۴۳	۲۳۳	۲۳۵

باشد بهتر است و بفراغ عمل بکند حرف نزند اگر کسی وگفت باللہ شہید انحمد رسول اللہ را در حاشیہ ایناوح بکند اینعمل از عملہای مولانا عبد اللطیف گیلانیست کہ بجہر مرشد فلیخان در مقدس ساخت و او را مسلط کرد بر جمیع امراض و تریاش و تجی کہ از عمل فارغ شود چیزی بقلہ مقدود تصدق نماید و استاد مرحوم بواسطہ اللہ وردی خان ساخت دران تاہے کہ پادشاہ اورا و راہ اردو صفہان نمودہ بود چون مہر را بر باز و بست باندک زمانے اپالک و امارت فارس یافت و بانجاہ و جلال رسید کہ ما فوق آن متصور نیست اینچیز من وجہ باعث اثر دعا است یکے اعتقاد دوم اجتناب از محرمات و نواہی اینلوح از مجربات است باید کہ از جہال پنجہ ذارند فیسم سیم بجہر تسلط بر جمیع خلائق باید کہ در ساعت سعد اگر در شرف حل عمل کند بسیار مؤثر باید کہ لوح مدور بسازد و بر پارچہ دست نماید چون شروع در عمل کند بجعرا رود و بر بلندی با کاراب روان منزلے بکند و دران بنشیند بشرط انکہ غسل کردہ باشد جامہ پاک پوشیدہ و چیزہا از بتا پارچہ بر سر پوشد محور بخواند و انرا لکویسے را بخواند و بر خود بدمد از اعمال حکیم لم لم ہندیست و از اعمال مجربہ او است و اینعمل از مولانا ضیاء الدین محمد کاشی در اینجا بے کہ نوابان اشرف بر سر یعقوب خان شیراز مہرف ساخت بتوان پادشاہ اینجاہ را مسلط ساخت بر جمیع خلائق تواند اینعمل از مجربات است باید کہ چون بمنزل نشیند قلم دو سر بریدہ باشد در محلیکہ اینمنزل را در لوح درج کند پان خانہ این سر پر کند خاشہ دوم از انسر گوید علی ہذا القیاس تا تمام شود و مہر خانہ کہ مرکند بگوید یا طیہا ہال و مقصد خود نادر دل بگذارند چون تمام شود روز شنبہ چون از نماز فارغ شود بخود بنوی و دو اینہ مہر را در پارچہ سپاہ بر پیچد در بازوی راست منزل و تسلط و بزرگی بر ہر شخصی کہ بخواہد حاصل ابد امابہجہ زنان در بازوی چپ بندد و برائے مردان بر بازوی راست زنہار کہ از نا اہلان و جہال پنہاں دارند کہ از اعمال حکیم لم لم ہندیست چنانچہ رمال نمودہ میشود اینست و این

علی زاد دا ہن مہر شبر کہ مالک الملک تا بنہر بنولید یعنے چہار دود نمایدو ایہ معظم قسم چہارم	انا الذین یبایعونک انما یبایعون اللہ ید اللہ فوق ایدیہم فمن نکث فانما ینکث علی نفسہ	وصبع ۱۷۹۶	طیشغ ۱۳۱۹	زکضغ ۱۸۲۲
		جض ۸۰۳	لضغ ۱۸۳۰	شغ ۱۳۰۰
		بیدغ ۱۳۱۲	ض ۸۰۰	اض ۸۰۱
		ط کضغ ۱۸۲۹	کاشع ۱۳۲۱	سدغ ۱۳۹۴

ہر دو ایشر کو بمیر قل اللہم	حساب بر چہار دو دا ہن
مصر عجائب مشاہدہ	اینست ۴۱۸۶
بچہر مزد بگیا فتن بر	

جماعتے کہ در میان انقوم سر دار بوده باشد باید کہ لوحے بسازد از مس و علی ایشر کو بمیر ان الذین یبایعونک انما یبایعون اللہ ید اللہ فوق ایدیہم فمن نکث فانما ینکث علی نفسہ ومن اوفی بما عاہد علیہ اللہ فسیؤتیہ اجرا عظیما را بنویسد و لوح مرتب بطریق دوالکلبا ہن عمل از علمہای محرب اول از مولانا میرزا کاملا است کہ بچہار تا خضر روز بر کاشان ساخت و او را مسلط کرد بر جمیع امثال وہم کان خود اگر چہ مولانا میرزا امور بدان داشت تا در علم رمل و وفق اعداد یگانہ دہر بود و سرامد عصر رسالہ چند از مولانا عبد اللطیف کلاتے بدست افتاده بود کہ در ان جمیع اعمال محرب بہ مولانا مذکور بود تو بقوت این رسالہ ہر چہ میخواست میکرد و در مشاخرین در علم اعداد مثل مولانا میرزا کسے نادیده بود پس چون الواح و اوراق و الکاتبہ بسازد تمام کند صوت ان لوحہا را بر موکلان فوق زند چنانکہ نقش پذیرد بعد از ان بزائچہ کہ خواهد تا مسلط سازد تا نمود در دریا رچہ پاک بر بچہ در بغل گذاشتہ رو بروی ان شخص بایستد تا او حرف بدو ہر چہ کہ باشد بر او مسلط شود و چون تسلط بر شخصے خواهد تا با او دعوی داشتہ باشد چون نمود را در بغل کند و از دو بر او مدعی نتواند بایستد ہر قسم کہ دعوی داشتہ باشد اگر معاملہ او خون باشد بر مدعی مسلط شود و اگر شخصے ذا شتہ باشد خواهد کہ بر او غالب گردد باید کہ ابیہر معظم را بر موی زنا نقش پذیرد بعد از ان ابیہر را بمالد از اضوئے بسازد شبیہ بدشمن و ابیہر و مہر نوشتہ است بر

خاصیت انمهر بود بدیه مکوس هر طریقی که دشمن خواهد که مثلاً سازد بهمان طریق انصورت را معذلک بسازد که از محترباتست چون انمهر را ساخته بر موم نقش کرده صورت ساز را ازا نموده پس بر پوست حار اینمثلث نوشته در شکم انصورت نهد هر عذاب که خواهد بمعذب سازد علیه شلقت وایعمل مولانا حسین برا براست که نواب اشرف علیه میخواست که قلعه شماخ را بگیرد اینصورت بطریقی که در مثال نموده میشود ساخت بعد از هفت روز قلعه مفتوح شد ازا شخص مع را بجمعیت نواب اشرف اوردند نواب تعجب نمود ایعمل از اعمال شیخ بوعلیست رحمة الله کرد رتسلیم نوشته وایعمل را میر غیاث الدین منصور شیرازی برای سیادت پناه رضوان دستگاه ساخت وقتیکه جنت مکان بکرمان قلعه سعی بلیغ مینمودند ببنیاد از عساکر نصرت مآثر بر ا قلعه بقبل امعذلک مدت دو سال متوالی در پایان قلعه نشستند اخر الامر مهجور معذور را از شیراز طلب نمودند هر روز شب ایصورت را نوشته بپادشاه میدادند و گفتند تا بنده نگوید نخواهید گشود روز چهارشنبه پیش از زوال سر پادشاه قلعه را بریدند هبنطریق که مثال نموده میشود بخدمت پادشاه اوردند بعد از ان انکاغذ را گشودند بهمان طریق که میرنوشته بودند ها نطریق صورت بست وایعمل از سیادت پناه میر است مثال ان در این صورت نموده میشود و صورتی که مولانا حسین مرقوم ساخته بود اینست در صفحه ناسه نموده میشود

۹۶۴	۹۵۲	۹۶۲
۹۵۶	۹۶۱	۹۶۳
۹۶۰	۹۵۹	۹۵۸

مثال مکوس ایعمل

وصورتے کہ مولانا حسین مرقوم ساختہ تو اینست در صفحہ ناہنمودہ مبشوی مولانا حسین مذکور این
طریق صورت بیاد شاہ سپرد و مثال اینست نقل حاشیۃ منقول عنہ فی لیلۃ
الأحد جایگاہ پاکیزہ وخالی بصندل سرخ ممندلہ مدور کند در میان مندلہ صورت
تصویر نماید در سینہ آن صورت نام طالب نام مطلوب نام مادر ہر دو کس بنویسد بکشت چہ
مربع کرا زاو بہرہ باشد بر آن صورت بنہد بر بیست بکبر لگل چنبلے ہر برگ این نقش را
۳۲۲ ۸۴۴ ۴۴۴ ۱۱۱ ۷ عزیمت بوقت
الشاعر الشاعر اھیا شراھیا ازوفا حیاوث
اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَیْرِ عَنْ ذِکْرِیْ حَتّٰی تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ
ابراھیم سارہ و یوسف زلیخا و عائشہ و مصطفی خ
وحل احداد آتش مداز تا ھم برک سوختہ شود و
از پاے خود کند بنشیند مطلوب حاضر شود و
بجہت اعمال متفرقہ از محبت و بغض عداوت و براکندہ نمودن
اعداء عقد اللسان و جلاء وغیرہ این نیز مشتمل است بر چہار
نوع دہر نوعے بر چہار نوع است نوع اوّل در باب
محبت و الف و احضار مطلوب و این نیز بر چہار قسم است
قسم اوّل در محبت اگر خواہد کہ شخصے از محبت خود دیوانہ سر بہ باید کرد در تثلیث و
مثبتہ بے مربع بنویسد و بر آن مربع را بستد را بنگارد ۳۹۰ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْٓا
اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰہِ زاد در حاشیہ آن مربع ولیہ جملہ ۹۴۶۵ در ساعت سعد کہ قمر خالی از
نحوست باشد اسم خود و مطلوب نام مادر ایشان بر ج ساختہ نکبر نہاد چون وقف برکند

حروف صلد و موخر را برناشتر و مرکب سازد و در چهار طرف مربع بنویسد باشد در وغن بستور
فیله بنود تا عجائب بیند اینعمل از اعمال مولانا عبد اللطیف کلاتیست که در ایران فن بکامر بود
و در خلوت احمد بکلان میدود اینعمل اینجهت بکل مصطفی کرده از امرزادگان نیشابور بود که او را
یوسف ایزاد میگفتند بدختر حکیم کوچک میل عاشقی بهم رسانید بسیار شیفته او خواست در
آن ایام مولانا عبد اللطیف زیارت شاه از کلان طلب نموده بتوملاء مذکور در هرکار از که دست میبرد
درهای نو میساخت گویا که اعجاز موسوی با مولانا بود بکل مصطفی زیارت شاه فرموده بتوند که بواسطه
جرم بر رود و مولانا عبد اللطیف از اینجا سازد اینعاملد رمیان نهر که در حال خواهد ساخت مصطفی
آخوند زاده لیمی تملقان بسیار نمود و اینقدر میان او و در فرمود که اینقدر اساختند در شب
هجدهم ماه رجب سنه در دار السلطنه قزوین در خلوت نشست بکل مصطفی که دیگر نبود چون چهار
ساعت از شب مذکور گذشت که خبر آورد که پیرزن در دوازده دختره نشسته گریه میکنند مصطفی خود را
چون چشم دختر بر مصطفی افتاد از جای خود برجست مصطفی اینقدر مرا از مولانا مخفی داشت چون
صباح شد منادی کردند که دختر حکیم امشب از خانه بیرون رفته آخر بکل مصطفی خود را مانده بپادشاه
عرض کرد پادشاه امر نمود که مولانا عبد اللطیف اهیدان برده سوخت این از عجائبات باید که از نا
اهل و جهال مخفی نمایند قسم دوم در باب بحث اگر خواهی که کیمیا از بحث خود بیرون کردانی
تا بی تو قرار و آرام نداشته باشد باید که مربع بسازی از اهن در آتش نهی این علم را بنگار ۹۴۹
و املوخواند و زیرا قش نهان کنی آن شخص بیقرار گردد و اینعمل از عملهای مولانا حسین بربریست
بجهت سیادت پناه خلیفه سلطان کرده و اینجا که سلطانعرس میساخت صبیه خود را و میخواست
که بپسر میرزا احمد انیس بدهد چون مولانا حسین در خواند خلیفه سلطان بتو مولانا زاده لیمی گفت
تو چه باید کرد که پادشاه اینقدر اپسر میرزا احمد انیس ندهد آخوند فرمود که بپسر میرزا احمد انیس